

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Universitätsbibliothek Paderborn

Capitularia Regvm Francorum

Additae sunt Marculfi monachi & aliorum formulae veteres, & Notae
doctissimorum virorum

Baluze, Etienne

Parisiis, 1677

CLII. Litterae Isarni Episcopi Tolosani quibus Asiliense monasterium sub
protectione sua suscipit.

urn:nbn:de:hbz:466:1-22974

Petri præscripti in die sanctæ Margaritæ. Nos verò præscripti donatores cum prædictis omnibus rebus hunc filium nostrum tradimus & donamus Domino Deo & sancto Petro coram testibus, ita ut ab hac die non liceat ei collum excutere de sub jugo regulæ, sed magis ejusdem regulæ feliciter se cognoscat instituta servare & Domino cum ceteris gratanti animo militare. Et ut hæc nostra traditio inconvulsa permaneat, sub jurejurando coram Deo & sanctis omnibus quia nunquam per nos, nunquam per suffectam personam, nec quolibet modo per rerum nostrarum facultatem, aliquando egrediendi de monasterio tribuemus occasionem. Et ut hæc petitio firma permaneat, manu propria subter firmavimus & bonis viris adfirmate rogavimus. Facta hæc donatio vel traditio 1111. Idus Julij anno ab incarnatione Christi 12111. post millesimo, anno verò quarto Philippi Regis. S. Poncius Comes, S. Adalez Comitissa, qui hunc filium nostrum Petrum tradimus cum prædicta hereditate & quantum ibi habemus vel habere debemus pro qualicumque voce Domino Deo & sancto Petro præscripto coram testibus. Quod si nos donatores hanc donationem irumpere voluerimus, nil nobis valeat, sed componamus prædicta omnia in duplo prædicto cœnobio, Petrus Presbyter. Ræmundus Vgo. S. Bernardus Gausfredus. S. Bernardus Boni filij. Petrus Lobaton. Guillelmus Oliba. Adebrandus Presbyter & monachus, qui hanc traditionem vel donationem scripsi & subscripsi die & anno quo supra.

C L.

Traditio filij ad monasterium Conchenfe in diœcesi Rastellenfi.

Ex chartulario monasterij Conchenfis cap. 123.

IN Dei nomine. Ego Deusdet Terondellus red-do & commendo Petrum filium meum Deo & sanctæ Fidi & Petro Arnaldo monacho ut teneat & nutriat illum usque ad decem annos; & propter hoc cessarium unum, qui exit mihi de unoquoque modio quem monachus sanctæ Fidis habuerit de quinque condaminis de Clauuiacho, dono & laxo & sanctæ Fidi & monachis ejus usque ad decem annos. Et post decem annos, de duabus condaminis quas monachus sanctæ Fidis elegerit dono sanctæ Fidi & Abbati Begoni & monachis tam presentibus quam futuris illum unum cessarium qui exiebat mihi de unoquoque modio. In tali convenientia ut monachus qui tenuerit Clauuiachum, prædictum filium teneat in domo sua, ut illi semper seruiat sicut homo proptius suis. Et si utilis fuerit, faciet illum ordinare ad Presbyterum. Et quando voluerit, faciat illum monachare in monasterio. Et si post decem annos filius meus monachis sanctæ Fidis noluerit seruire & habitare cum illis, nihilominus ille meus cessarius remaneat monachis sanctæ Fidis. Si verò infra prædictos decem annos, qui accipiant terminum in Missa sancti Iuliani, filius meus mortuus fuerit, meus cessarius, qui exit mihi de unoquoque modio de una condamina quam monachus elegerit, remaneat semper sanctæ Fidi in dominio. Facta charta

Tom. II.

mensis Augusto, feria secunda, regnante Philippo Rege Francorum.

C L I.

Adalberti Archiepiscopi Hammaburgensis epistola ad Fulconem Abbatem Corbeiensem.

A Sanctæ Romanæ & apostolicæ sedis Legatus, necnon universarum septentrionalium & orientalium nationum Archiepiscopus, Hammaburgensis quoque Ecclesiæ provisor indignus, F. excellentissimo Patri fidelem orationem & perpetuam dilectionem. Geminas, Patrum sanctissime, immo jugiter in Christo amande, causas esse conspiciamus, quibus persuadentibus amicitiam tuam pariter & fidem diu optatam jure expetimus. Te enim nobis non modo incremento non indigens, verum merito cunctis imitanda virtus tua conjungit & copulat, sed & locorum nostrorum vetus nos concordia indissolubili nodo alitrinsecus ligat: quia sanctissimus patronus noster Ansgarius vobiscum conversatus, divina disponente clementia nostræ sedis primus est inthronizatus Archiepiscopus; qui & verbum vitæ nostris partibus intulit, & universitatem Fresonum, Danorum, Sclavorum, Norvegorum, Sueonum, cum curis innumerabilibus ad fidei sacramenta prædicando convertit. Quæ quidem apud vos scripta, vobis credimus esse notissima. Igitur tantum patrem inter nos medium ponimus, & ferus perpetualiter observandum tecum inimus, rogantes ut nostri nostrorumque fraternitas & memoria vestro in loco habeatur, & vestra similiter memoria apud nos idem fortiat. Quod quidem facientes, nobis nostrisque temporibus celeberrimum quid attribuimus, quæ tanto fidei & concordie bono insignia reddimus. Nuncium tuum in proxima æstate nobis dirigit; per quem & cætam omnia hæc, scilicet alternam memoriam & fraternitatis titulum, continentem destinare memento. Per ipsum autem reliquias tibi ejusdem sancti patris nostri Ansgarij & translationem mitemus. Vale.

Ex veteri codice monasterij Corbeienfis.

C L I I.

Littere Isarni Episcopi Tolosani quibus Asiliense monasterium sub protectione sua suscipit.

Notum sit omnibus hominibus quod Dominus Dalmatinus Narbonensis Archiepiscopus venit in domum sancti Stephani Asiliensis, & ibi honorifice fuit susceptus. Et dum ipse staret, veniens ego Isarnus Tolosane sedis Episcopus apud præfatum monasterium, multum honorifice ibi susceptus sum. Ibi dum morarer, rogatus sum à jamdicto Archiepiscopo & Abbate atque à cunctis fratribus ut omnia jura & Ecclesiæ ejusdem monasterij, quæ in meo episcopatu sunt, mea auctoritate tuerentur. Quapropter ego jamdictus Isarnus Episcopus amore & honore Dei omnia jura ejusdem monasterij in mea defensione susci-

An. 1075. Ex archivio monasterij Asiliensis.

F F F F F

pio, & Ecclesias in meo episcopatu adquisitas mea auctoritate roborando laudo & affirmo, videlicet Ecclesiam sancti Martini de Savarat, & sancti Felicis, & Ecclesias omnes quæ ad domum pertinent. Et insuper dono & concedo eidem monasterio ut semper liberam habeat potestatem acquirendi quicquid possit in omni episcopatu Tolosano pro me & successoribus nostris. Et hoc totum factum est in generali capitulo in præsentia supradicti Archiepiscopi & Abbatis & Poncij Prioris & Bernardi Sacristæ & aliorum virorum nobilium anno ab incarnatione Domini millesimo septuagesimo quinto, regnante Philippo Rege. Raimundus Capellanus scripsit.

CLIII.

Pibonis Episcopi Tullensis litteræ de Ecclesia de Munz.

An. 1079.
Ex archivo
S. Manfueti
Tullensis.

IN nomine sanctæ & individue Trinitatis Patris & Filij & Spiritus sancti. Pibo Dei gratia Leuchorum Episcopus omnibus sanctæ Ecclesiæ filiis salutem in perpetuum. Quoniam tempora, quæ semper desunt, & nunquam in eodem statu permanent, ex longitudine dierum oblivionem pariunt, & per oblivionem contentiones sepe oriuntur, eapropter ad cautelam actiones temporum scripturæ commendantur, & per scripturam posteris mandantur. Facile enim retinetur quod scripturæ commendatur. Notum sit igitur presentibus & futuri temporis hominibus Ecclesiam de Munz antiquitus capellam de Blano extitisse, hominibusque apud eandem villam de Munz commorantes ter in anno, videlicet in Pascha, Pentecosten, & Natale Domini, ex consuetudine apud matrem suam Ecclesiam de Blano convenire & debitas oblationes Presbytero de Blano ibidem persolvere. Verum quoniam huic antiquæ consuetudini homines ejusdem villæ de Munz tempore nostro obviare conati sunt, per duos annos nostra pastoralis iustitia & iudicio sanctæ Tullensis Ecclesiæ prædictis hominibus divina sunt interdita, donec præsumptionem suam condigna satisfactione emendarent. Hac necessitate homines de Munz compulsi, dominum suum Ducem Theodericum, in cujus manu prædicta villa tunc erat, convenerunt, obnixè precantes ut per eum ab huiusmodi sententia absolventur. Mediante igitur Domino Duce Theoderico prædictis hominibus de Munz ibidem baptisterium & liberam sepulturam concessimus, & ut deinceps in tribus jamdictis solemnitatibus ad Blano ire non cogentur statuis. Cujus rei compositio cum ad aures Domini Theomari, qui tunc temporis præerat Ecclesiæ beatissimi Manfueti, pervenisset, consilio sapientum, quos consiliis suis asciverat, huic facto rationabilibus modis contradixit pro eo ne si fortè præfata capella licentia Diaconi & Archidiaconi mater Ecclesia fieret, baptisterium & liberam sepulturam haberet, homines de parochia successores ipsius aliquando ad rectum Ecclesiæ cooperiendum provocarent & inquietarent. Eapropter Dominus Dux præfatus in posterum damno Ecclesiæ sancti Manfueti, & præno-

tata rusticorum quæ fieri poterat inquietatione, communi assensu & rogatu Albrici villici & aliorum hominum de Munz, præfente venerabili Abbate Theomaro & laudante, statuit ut homines de Munz rectum præfata Ecclesiæ, si quando destrueretur, cum ceteris utensilibus interioribus, videlicet indumentis, calice, Missali, scarsali repararent. Sic igitur memoratus Abbas Theomarus, rogante & instante supradicto Duce ceterisque qui multi ad eum rogandum super hoc convenerant, eorum petitioni assensum præbuit, & quæ sui juris erant in oblationibus trium festivitatum ad cooperiendum Ecclesiæ rectum in auxilium concessit, exceptis panibus oblationum earundem festivitatum. Et ne tam nostra quam prædicti Abbatis institutio aliqua posterorum calumnia vel oblatantium improbitate valeat quandoque ullo modo transmutari, hanc cartam conscribi iussimus in signum monumenti, quam etiam sub interminatione anathematis impressione propriæ imaginis, signis quoque & testimoniis nostrorum censuum fidelium roborari. S. Pibonis Episcopi. S. Theomari Abbatis. S. Theodorici Ducis, S. VVidrici Abbatis S. Apri. S. Riguini Primicerij. S. Brunonis Archidiaconi & Præpositi. S. Gengulfi. S. Alberonis Cancellarij. S. Ogeri sacerdotis ejusdem capellæ de Munz. S. Albrici villici ejusdem villæ. S. Bencelini Militis subadvocati de Castro Castanaj. S. Humberti Militis ejusdem Castri. S. Milonis de Gundricort. Ad hæc sunt hæc anno ab incarnatione Domini M L X X I X. anno ordinationis nostræ X I. imperante Henrico III. Duce Lotharingorum Theoderico, Comite Tullensi Raynardo, regnante per secula Domino Iesu Christo feliciter. Amen.

CLIV.

Sancti Anselmi Archiepiscopi Cantuariensis epistola ad Asferum primum Archiepiscopum Lundensem.

ANselmus Archiepiscopus Cantuariæ reverendo Laudi Ecclesiæ Archiepiscopo Asfero salutem & veram amicitiam in Christo. Quod me rogastis de Domino Albrico Cardinali Romanæ Ecclesiæ libenter feci, cum propter honorem Romanæ Ecclesiæ, tum propter amorem vestrum, pro quo libenter facere volo si quid quod placeat sanctitati vestræ intellexero. Gratiæ agimus Deo, qui in regno Danorum vestram * religiosam ad archiepiscopatum suffulavit. Confidimus enim quia, gratia Dei cooperante, ea quæ corrigenda sunt corrigetis, & quæ ædificanda ædificabitis, & quæ nutrienda nutrietis. Audivimus namque à præfato Cardinali multa bona de vobis. Vnde istam habemus fiduciam, & oramus ut Deus, qui hoc incepit in vobis, ad bonum effectum vestram semper perducatur voluntatem. Rogo sanctitatem vestram quatinus regnum illud vestro sancto studio emundetis ab apostatis, ut nullus alienigena ibi recipiat aliquem ecclesiasticum ordinem: quia illi qui ab Episcopis suis repelluntur, illic pergunt, & exe-

An. 1094.
Ex veteri
codice
bibliothecæ
Colberti-
anæ.

* religiosam
tatem